

?Lliçons apreses

«L'independentisme ha de fer alguna cosa més que convèncer el 21-D, ha de guanyar, i per més del 50% dels vots»

En una primera vida, vaig treballar durant 18 anys per una companyia multinacional d'assegurances. Primer com advocat, després com "executiu" i encara, els dos últims anys, com a membre d'un equip internacional amb seu a Suïssa, on vaig viure dos anys.

Acostumàvem a planificar l'estratègia de l'empresa per objectius i l'execució per projectes de treball. Sovint intervenien col·legues d'arreu d'Europa. Els projectes tenien una organització complexa, amb el seu Steering Committee i tot un arsenal de passos a portar a terme, un cop iniciat ("kick off") i avaluat el DAFO corresponent. A vegades, aquests projectes duraven anys i el seu seguiment era acompanyat per consultors internacionals -a preus de consultors internacionals.

Arribava un moment que s'acabava la fase de desenvolupament i començava la fase d'execució. A partir d'aquest moment, calia anar seguint si els resultats reals s'adequaven amb els inicials previstos. I, al final, el projecte es donava per acabat.

De totes aquestes fases, la més important per a l'empresa era la de les "*lessons learned*", o lliçons apreses. Es considerava que només amb l'examen acurat de com havia anat el projecte aquest es podia tancar i l'empresa guanyava el coneixement i l'experiència necessària per a abordar nous reptes.

És l'hora d'avaluar les lliçons apreses del procés cap a la independència.

Avui sabem que la independència de Catalunya és irreversible. Que hem estat capaços d'organitzar un referèndum d'autodeterminació i guanyar-lo. Que hem defensat amb els nostres cossos el dret a votar. Que hem aturat un país per a protestar. Que un Parlament escollit democràticament per tirar endavant un programa, tirava endavant un programa.

També sabem que de l'estat espanyol ho podem esperar tot (de fet, ja ho sabíem) i que d'Europa no podem massa (de fet, això és el que realment ens ha sorprès: que Europa permetés el grau de violència i vandalisme de l'Estat i emparés la repressió contra els nostres electes). I encara, tenim una gran lliçó apresada més: que sense un salt col·lectiu i nacional que no només defensi sinó que respongui organitzadament i concentradament a fer efectiva la República, aquesta no és possible, no és efectiva.

Lliçons apreses que hem de tenir en compte més que mai cara al 21-D, on l'independentisme ha de fer alguna cosa més que convèncer, ha de guanyar. Qualsevol opció de República depèn dels resultats del 21-D. I, en la meua opinió personal, el ritme i velocitat de la seva posada en funcionament passa per: primer, guanyar; segon, guanyar per més del 50% de vots. Si la suma és superior al 50%, les opcions d'obrir una nova finestra d'oportunitat són clares. Si perdem o sumem per sota del 50%, el ritme serà un altre. Ho veig així, sincerament.

Millorant i millorant, perfeccionant, aprenent i corregint, un cop i un altre, la meua companyia va arribar a liderar el mercat europeu d'assegurances.

PS. Aquest és el meu darrer article a NacióDigital, atès que m'he incorporat a una llista electoral. Vull agrair, en primer lloc, al seu equip directiu, la confiança en permetre'm anar donant la meua opinió, amb total llibertat i respecte. També agrair-los que sempre hagin estat al costat de la democràcia i de l'alliberament nacional. M'enorgulleixo de la trajectòria d'aquests anys. A tots els

col·legues amb qui he tingut el privilegi de compartir espai, moltes gràcies per tot. I a vostès, estimats lectors, espero que tornem a veure'ns. Confio no haver-los avorrit massa -pecat mortal!- ; jo m'he divertit molt. Fins sempre. Abraçades.